

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25279/2024
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Ирене Вуковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Капамацин адвокат из ..., ради утврђивања права својине, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 495/24 од 04.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 495/24 од 04.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 495/24 од 04.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 627/2021 од 22.09.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац по основу одржаја једини и искључиви власник парцеле .. КО ..., шума пете класе површине 12736м², што је тужена дужна признати и дозволити упис права код Службе за катастар непокретности Краљево. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужена по основу одржаја једини и искључиви власник парцеле .. КО ..., шума пете класе површине 5844м², што је тужилац дужан признати и дозволити упис права код Службе за катастар непокретности Краљево. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да надокнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 125.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 495/24 од 04.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П 627/2021 од 22.09.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је због погрешне примене материјалног права благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се може користити у споровима у којима се другостепена пресуда не би могла побијати ревизијом. Ово правно средство је дозвољено под условом да Врховни суд оцени да постоји потреба да се, одлучивањем о изјављеној ревизији из означене законске одредбе, размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначи судска пракса или да ново тумачење права.

У овом спору, по оцени Врховног суда, нема правних питања које би требало размотрити јер су од општег интереса или су у интересу остваривања равноправности грађана.

Нема места одлучивању о изјављеној посебној ревизији ни ради новог тумачења права по питању савесности државине и терета доказивања да државина није савесна. Дефиниција савесне државине садржана је у члану 72. став 2. Закона о основама својинскоправних односа. Савесност државине није само правно већ и чињенично питање, па се зато цени у сваком конкретном случају. У овом случају, оценом изведених доказа утврђено је да су након закључења уговора о деоби Ов 1417/66 од 25.11.1966. године правни претходници тужиоца и тужилац били у државини парцеле .. КО ..., а правни претходници тужене и тужена у државини парцеле .. у истој катастарској општини, те да се нису међусобно узнемиравали у таквом поседу нити су их у томе сметала трећа лица. Истом законском одредбом (став 3) прописано је да се савесност државине претпоставља, тако да је на туженој страни терет доказивања чињенице да је државина тужиоца и његових правних претходника на парцели .. КО ... била несавесна за све време потребно за стицање својине одржајем.

Уз ревизију приложена пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 3365/23 од 06.12.2023. године, донета у спору за утврђење права својине једног сувласника по основу одржаја на сувласничком уделу другог сувласника, не оправдава потребу одлучивања о посебној ревизији тужене ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора одређен у тужби износом од 10.000,00 динара не прелази вредност која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић